

Motion till riksdagen 2019/20:3595

av **Josef Fransson m.fl. (SD)**

med anledning av prop. 2019/20:149 Skärpta straff för de allvarligaste fallen av immaterialrättsintrång

---

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att den skärpta lagstiftningen gällande immaterialrättsintrång ska utvärderas tre år efter dess införande och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda en revidering av straffvärdet för immaterialrättsliga brott utifrån principerna om proportionalitet och ekvivalens och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

I propositionen föreslås att straffskalorna för de allvarligaste fallen av immaterialrättsintrång skärps genom att särskilda straffskalor för uppsåtliga grova brott införs i samtliga immaterialrättsliga lagar. Lagstiftningen kring immaterialrätt är viktig, inte minst för att skydda kreatörens och företags rättigheter till sin egendom. Det rör bland annat patent, design eller konstruktioner.

Sverigedemokraterna delar uppfattningen att det vuxit fram en storskalig och industriellt bedriven intrångsverksamhet som hotar dessa rättigheter. Det faktum att det inom de straffrättsliga påbudena för immaterialrättsliga intrång inte finns tillräcklig spännvidd för att beakta samtliga omständigheter innebär att det i detta fallet finns fog för en sådan revidering som regeringen nu föreslår.

Vi ser dock att en oro har uttryckts för hur lagstiftningen kommer att tillämpas gällande fildelning som exempelvis utförts av enskilda. För att undvika att lagstiftningen i praktiken leder till att praxis utröner i att fokusera på enskilda individer, framför att i stället vara inriktad på mer omfattande organiserad verksamhet, anser vi att riksdagen ska tillkännage för regeringen att den nu skärpta lagstiftningen gällande immaterialrättsintrång ska utvärderas tre år efter dess införande.

Vi menar därutöver att det är viktigt att balansera den övergripande systematiken i straffrätten noggrant och att dessa ska ligga i samklang med det allmänna rättsmedvetandet. Vi noterar att den reviderade straffskalan, särskilt gällande straffmaximum, för immaterialrättsintrång läggs i paritet med straffskalan för våldtäkt.

Straffrättsliga avvägningar gällande påföljd härleds ur principerna om proportionalitet och ekvivalens. Det kan anses motiverat utifrån den immaterialrättsliga lagstiftningen att dessa ändringar genomförs, då straffskalorna för immaterialrättsliga brott inte ger tillräcklig spännvidd för att beakta graden av klander för dessa brott. Utifrån de ovan nämnda, och allmänt godtagna, principerna finns dock ett problem Sverigedemokraterna återkommande noterat.

De punkthöjningar av påföljder som skett över en längre tid har medfört att det straffrättsliga systemet inte längre, på ett övergripande plan, följer dessa principer. Detta ses tydligast då det föreslagna straffmaximum för immaterialrättsintrång motsvarar straffmaximum för våldtäkt av normalgraden. Det torde anses stå i strid med det allmänna rättsmedvetandet och bör därför ifrågasättas. Det finns därför anledning att tillkännage för regeringen att en utredning bör ske för att på ett övergripande plan se över det straffrättsliga systemet för att tillgodose just principerna om proportionalitet och ekvivalens.

Då ett sådant tillkännagivande går utanför vad propositionen behandlar finns dock ingen möjlighet att göra ett sådant tillkännagivande i detta ärende. Det bör dock tillkännages för regeringen att den nu reviderade straffskalan åter bör utredas i syfte att tillgodose principerna om proportionalitet och ekvivalens, i synnerhet i jämförelse med andra brottstyper såsom sexualbrott.

Josef Fransson (SD)

Tobias Andersson (SD)

Eric Palmqvist (SD)

Mattias Bäckström Johansson (SD)